

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyní JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **ALADIN plus, a.s.**, IČO 282 75 357
sídlem Košická 63/30, 101 00 Praha 10
zastoupená daňovou poradkyní Ing. Pavlou Kvapilovou
sídlem Řeznická 367/1, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 7. 2015 č. j. 22108/15/5300-21441-703172

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět a obsah žaloby

1. Žalobkyně se domáhá přezkoumání rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 13. 7. 2015 č. j. 22108/15/5300-21441-703172 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto její odvolání a kterým byl zároveň potvrzen platební výměr Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 16. 12. 2013 č. j. 6057200/13/2010-24901-107066 (dále jen „*platební výměr*“ či „*prvostupňové rozhodnutí*“). Platebním výměrem byl žalobkyni vyměřen nadměrný odpočet ve výši 117 709 Kč oproti částce ve výši 4 615 067 Kč, kterou jako nadměrný odpočet vykazala žalobkyně v přiznání k dani z přidané hodnoty (dále jen „*DPH*“) za zdaňovací období březen 2010.
2. Výsledkem vytýkácího řízení (resp. od 1. 1. 2011 postupu k odstranění pochybností) a na něj navazující daňové kontroly, které byly provedeny Finančním úřadem Brno I a v důsledku změny místní příslušnosti ke dni 21. 2. 2013 dokončeny Finančním úřadem pro hlavní město Prahu (dále společně jako „*správce daně*“, popř. „*správní orgán prvního stupně*“), bylo odmítnutí nároku žalobkyně na odpočet daně, neboť správce daně shledal, že předmětná obchodní transakce byla zasažena podvodným jednáním, a došlo tak k porušení zásady zákazu zneužití práva. Sporným plněním byl v daném případě nákup 400 000 kusů kosmetických tužek zn. Professional a 17 kusů elektrických dětských zábavních automatů na základě kupní smlouvy uzavřené dne 7. 3. 2010 mezi prodávajícím LED METAL SERVIS s.r.o., IČO 283 07 399, a žalobkyní jako kupujícím a jejich následný prodej na základě kupní smlouvy uzavřené dne 18. 3. 2010 mezi žalobkyní jako prodávajícím a kupujícím MEJKA, 79059 LVIVSKA, M.LVOV, sídlem ul. Šurata 10/65, Ukrajina, reg.no. 346059513078, který však byl zmařen požárem návěsu se zbožím na území Polska. Předmětné zboží bylo dodáváno v rámci řetězce (rozkrytého správcem daně) společností COSMOLAB, INC. USA > 116804 CANADA INC > HOME CONSULTING, s.r.o. > LED METAL SERVIS, s.r.o. > ALADIN plus, a.s. > MEJKA, Ukrajina. Správce daně došel k závěru, že obchodování se sporným plněním nebylo uskutečněno za běžných a zavedených obchodních podmínek. Konstatoval, že obchodování se sporným plněním v tuzemsku postrádalo jiný ekonomický smysl než nárokování odpočtu daně u společnosti stojící na konci řetězce v tuzemsku, tj. u odvolatele (tj. žalobkyně). Jako další tzv. objektivní kritéria svědčící o zneužití práva na odpočet DPH správce daně označil personální a ekonomické propojení společností v řetězci (zejména žalobkyně a HOME CONSULTING, s.r.o.) a hospodářské výsledky žalobkyně neodpovídající reálnému a standardnímu fungování obchodních společností. Uvedené skutečnosti podle správce daně a žalovaného svědčí o tom, že daňový subjekt (žalobkyně) věděl, případně vědět mohl a měl, že předmětné plnění v rámci řetězce je zasaženo podvodem na DPH.
3. Žalobní námitky, pro které žalobkyně proto navrhuje, aby Městský soud v Praze (dále „*městský soud*“) zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, lze shrnout do následujících žalobních bodů:
4. *Zaprvé.* Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů a má za to, že je založeno na podstatných vadách řízení, zejména neúplném dokazování, nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a nesprávném hodnocení důkazních prostředků. Dále je žalobkyně přesvědčena, že dotčené správní orgány vycházely z chybného právního posouzení věci a rovněž překročily zákonem stanovené meze správního uvážení. Žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť bylo vydáno v rozporu se zjištěným skutkovým stavem a nevypovídá její odvolací námitky. Prvostupňové i napadené rozhodnutí jsou podle žalobkyně nedostatečně odůvodněna ohledně neodvedení DPH jedním z účastníků řetězce

jako skutkové podstaty podvodu na DPH, ohledně otázky, zda, resp. v jakém konkrétním „nekalém“ řetězci žalobkyně obchodovala, ohledně neobvyklosti obchodních podmínek v obchodních případech žalobkyně, ohledně otázky, co žalobkyně *věděla nebo mohla vědět* ve věci společností LED METAL SERVIS s.r.o. a HOME CONSULTING s.r.o., dále co se týče otázky, jakou svou neopatrností žalobkyně nezamezila daňovým únikům, jakým daňovým únikům by vlastně měla zamezit, jestliže její dodavatel LED METAL SERVIS s.r.o. stejně jako společnost HOME CONSULTING s.r.o. řádně odvedli DPH na výstupu, resp. v čem onen údajný daňový únik, příp. podvodné jednání spočívá, a konečně ohledně posouzení dobré víry žalobkyně. Správce daně ani žalovaný rovněž neuvedli, jaké kroky žalobkyně učinila pro to, aby se neúčastnila podvodů na DPH, a v čem byla tato opatření nedostatečná, tedy jaké další kroky mohla učinit, avšak neučinila, a případně, zda se na jejich základě nich dozvědět o své účasti na podvodech na DPH.

5. *Zadruhé.* Žalobkyně namítá, že výzva správce daně k odstranění pochybností ze dne 6. 5. 2010 č. j. 142379/10/288913703044 (dále „výzva k odstranění pochybností“) nebyla dostatečně konkrétní a neobsahovala základní náležitosti ve smyslu příslušných ustanovení daňového řádu, tedy sdělení správce daně uvádějící konkrétní pochybnosti o správnosti, pravdivosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného daňového přiznání jasným a srozumitelným způsobem, aby daňový subjekt byl schopen na ni kvalifikovaně reagovat a podat určitou odpověď. Vytýkací řízení tedy podle názoru žalobkyně nebylo řádně zahájeno, což způsobuje nezákonnost celého následujícího vytýkacího řízení. K tomu žalobkyně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 14. 10. 2008 č. j. 9 Afs 110/2007-113. Žalobkyně současně namítá, že se s touto námitkou, uplatněnou i v rámci odvolání, žalovaný řádně nevypořádal, když pouze konstatoval její účelovost a skutečnost, že žalobkyně doložila dokumenty podle výzvy.
6. *Zatřetí.* Žalobkyně namítá nicotnost, popř. nezákonnost platebního výměru z důvodu, že k jeho vydání nebyl příslušný Finanční úřad pro hlavní město Prahu, alternativně Finanční úřad pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 10, a nicotnost, popř. nezákonnost napadeného rozhodnutí, které bylo vydáno na základě nicotného nebo nezákonného prvostupňového rozhodnutí. Žalobkyně namítá také zmatečnost a nesprávnost, resp. nicotnost platebního výměru a napadeného rozhodnutí, neboť není zřejmé, který organizační útvar platební výměr vydal a zda byl k jeho vydání oprávněn. Dále není zřejmé, zda rozhodnutí bylo opatřeno uznávaným elektronickým podpisem oprávněné úřední osoby v souladu s vnitřními předpisy správce daně.
7. *Začtvrté.* Žalobkyně namítá, že správce daně zahájil vytýkací řízení v rozporu s ust. § 47 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“), a že v průběhu vytýkacího řízení, resp. postupu k odstranění pochybností, si počínal jako při daňové kontrole, zejména s ohledem na rozsah prověřovaných skutečností. Žalobkyně rovněž vyjadřuje přesvědčení, že ve věci DPH za zdaňovací období březen 2010 marně uplynula tříletá prekluzivní lhůta k vyměření daně, a to dne 31. 3. 2013, event. bylo třeba daň vyměřit nejpozději do 31. 12. 2013. Žalobkyně k tomuto odkazuje na ust. § 47 zákona o správě daní a poplatků a na ust. § 264 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), podle něhož okamžik běhu lhůty pro vyměření daně určený podle dosavadních právních předpisů zůstává zachován. Na podporu své argumentace cituje z usnesení NSS ze dne 23. 10. 2007 č. j. 9 Afs 86/2007-161, rozsudku NSS ze dne 13. 2. 2013 č. j. 1 Afs 46/2012-33 (bod 22) a z usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 2. 2010 č. j. 7 Afs 20/2007-73. S

ohledem na skutečnost, že vytýkácí řízení (resp. daňová kontrola) neskončilo po marném uplynutí lhůty k vyměření daně vydáním pravomocného platebního výměru, má žalobkyně za to, že daň měla být stanovena v té výši, v níž byla tvrzena v daňovém přiznání. K tomu žalobkyně cituje z rozsudku NSS ze dne 17. 1. 2013 č. j. 1 Afs 96/2012-38 (bod 23). Závěrem k tomuto žalobnímu bodu žalobkyně žádá, aby městský soud vzal při svém rozhodování v potaz usnesení NSS ze dne 7. 8. 2014 č. j. 4 Afs 105/2014-38, kterým byl Ústavnímu soudu předložen návrh na zrušení ust. § 264 odst. 4 věty první a druhé daňového řádu, z něhož žalovaný dovozuje zákonnost postupu správce daně.

8. *Zapáté.* Žalobkyně namítá nezákonný a svévolný průběh vedeného vytýkácího řízení. Kromě toho, že nebyla nikdy vyzvána k odstranění jakýchkoli pochybností správce daně, byla správcem daně uvedena v omyl ve věci údajného neprokázání skutečného původu zboží a jeho vlastníka. Dále sděluje, že dokumenty umožňující adekvátně reagovat na tvrzení správce daně jí byly poskytnuty postupně až dne 8. 6. 2012 a 14. 12. 2012, když přitom byly správci daně k dispozici již dne 9. 6. 2011, a nebyly ani součástí spisového materiálu. Žalobkyně je rovněž přesvědčena, že nebyl důvod pro pokračování v řízení, neboť podklady pro rozhodnutí ve věci již byly shromážděny (což jí nebylo známo). Dále má za to, že o nepřiznání nároku na odpočet již bylo rozhodnuto před zahájením daňové kontroly a jediným důvodem jejího zahájení bylo pokračování v utajeném šetření nikoli nezaujatou oprávněnou úřední osobou Ing. P. B. s cílem prokázání jeho předčasného a přitom nezvratného úsudku ohledně obchodních transakcí žalobkyně a následně zakrytí vlastního pochybení ve věci nevyměření daně společnosti HOME CONSULTING s.r.o. za zdaňovací období březen 2010. Bylo tak upřeno právo žalobkyně na objektivně provedené dokazování vedoucí k řádně zjištěnému skutkovému stavu. Dále žalobkyně uvádí, že dne 24. 1. 2011 byla zaslána žádost Celní správě Kanady, která se týkala šetření podezření z nadhodnocených vývozů zboží uskutečněných z Kanady do České republiky firmou HOME CONSULTING s.r.o. Žalobkyně namítá, že v případě uvedeného podezření měl správce daně stanovit znalce z oboru věci movité. S výše uvedenými žalobními námitkami se podle žalobkyně žalovaný řádně nevypořádal v napadeném rozhodnutí.
9. *Zašesté.* Žalobkyně vznáší námitky proti zprávě o daňové kontrole ze dne 4. 6. 2013 č. j. 922901/13/3001-05404-709122 (dále jen "zpráva o daňové kontrole"). Je toho názoru, že zpráva o daňové kontrole je neúplná a neprojednatelná, neboť neobsahuje tvrzení a vyjádření daňového subjektu (zejména vyjádření k výsledku kontrolního zjištění, vyjádření ke stanovisku správce daně podle doplněného výsledku kontrolního zjištění, sdělení dotazů k projednání zprávy o daňové kontrole a doplnění stanoviska a doložení důkazních prostředků ke kontrolnímu zjištění správce daně) ani odpovědi a stanovisko správce daně k těmto vyjádřením. Zpráva o daňové kontrole nebyla podle žalobkyně řádně projednána, ač se toho žalobkyně marně domáhala. K tomu odkazuje na závěry Koordinačního výboru Komory daňových poradců ČR a Generálního finančního ředitelství (dále jen „GFŘ“) vyplývající z příspěvku ze dne 11. 9. 2013 č. 406/26.06.13 Způsob sdělení výsledků postupu k odstranění pochybností a jeho projednání s daňovým subjektem, kde je uvedeno, že „*dodržení zásady projednací vyžaduje, aby byl daňový subjekt před vyměření daně uvědomen o tom, jakým způsobem správce daně jeho vyjádření vyhodnotil ve vztahu k předmětu řízení, a aby bylo daňovému subjektu umožněno při ústním jednání vyhodnocení správce daně do protokolu rozporovat. [...] Daňový subjekt má právo na to, aby byl seznámen se stanoviskem správce daně k tomuto vyjádření. Daňový subjekt je přitom oprávněn ke splnění účelu správy daní kdykoli požádat o ústní jednání*“ (dostupné na

http://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/d-prispevky-kv-kdp/Zapis_KV_KDP_2013-09-11.pdf) podle žalobkyně ukazuje, že nedošlo k zahájení, natož k ukončení projednání zprávy o daňové kontrole, kterou tak nelze považovat za oznámenou, a že dosud současně nedošlo k ukončení daňové kontroly, a nebylo tak možno vydat platební výměr. K odepření podpisu zprávy o daňové kontrole žalobkyně konstatuje, že *důvodně nepodepsaná zpráva nemůže být považována za konečný výstup daňové kontroly*. Žalobkyně také namítá, že do dne podání žaloby nebyla řádně vyřízena její stížnost proti postupu správce daně při daňové kontrole ze dne 13. 12. 2013 týkající se mj. nereagování správce daně na podání daňového subjektu a vyhýbání se projednání zprávy o daňové kontrole.

10. *Zasedmé.* Žalobkyně popisuje postup správce daně v řízení s daňovým subjektem HOME CONSULTING s.r.o., poukazuje na pochybení v tomto postupu a rozpory ve zjištěních, zejména že správce daně zde došel k závěru, že nebylo zjištěno, že by tento daňový subjekt ve zdaňovacím období březen 2010 reálně uskutečnil jakékoli zdanitelné plnění, aniž by konstatoval hospodářské a personální propojení firem v řetězci. Žalobkyně se domnívá, že správce daně měl daňovému subjektu HOME CONSULTING s.r.o. vyměřit daňovou povinnost k DPH za zdaňovací období březen 2010 a že úřední osoba Ing. P. B., případně Ing. M. S. ve věci žalobkyně účelově manipulují s důkazními prostředky tak, aby zakryli své pochybení, když nezajistili u společnosti HOME CONSULTING s.r.o. odvod daňové povinnosti do státního rozpočtu, a namítá podjatost těchto úředních osob (zejména Ing. P. B.) a porušení zákazu zneužití pravomoci a správního uvážení. Současně žalobkyně namítá, že na její podání obsahující uvedená tvrzení správce daně řádně nereagoval, nebyl proveden test nestrannosti úřední osoby a ani žalovaný se s těmito námitkami nevypořádal. Došlo tak k porušení práva žalobkyně na spravedlivý proces. Podle žalobkyně se jedná o vadu řízení mající za následek nezákonnost napadených rozhodnutí.
11. *Zaosmé.* Žalobkyně namítá, že jí není zřejmé, na základě jakých skutečností správce daně dovodil řetězový obchod. Z dokumentů ve spisovém materiálu správce daně nevyplyvá žádné účelové propojení společností COSMOLAB, INC., USA a 116804 CANADA INC., společnosti COSMOLAB, INC. USA s dalšími účastníky tvrzeného řetězce, společností 116804 CANADA INC. a HOME CONSULTING s.r.o. a společností 116804 CANADA INC. s dalšími účastníky tvrzeného řetězce s cílem získání neoprávněného zvýhodnění – odpočtu DPH. S námitkou absence konkrétního závěru správce daně o účelovém spojení společností se následně nevypořádal žalovaný v napadeném rozhodnutí.
12. *Zadeváté.* Žalovaný se podle žalobkyně v napadeném rozhodnutí nevypořádal s namítaným rozporem, kdy správce daně při stanovení daňové povinnosti společností LED METAL SERVIS s.r.o. nekonstatoval, na rozdíl od případu žalobkyně, žádné hospodářské a personální propojení „firem v řetězci“, což žalobkyně považuje za zásadní argument o neexistenci jakéhokoli propojení žalobkyně se společností LED METAL SERVIS s.r.o.
13. *Zadesáté.* Žalobkyně namítá, že ze spisového materiálu nevyplyvá žádné účelové spojení žalobkyně s dalšími účastníky tvrzeného řetězce s cílem získání neoprávněného zvýhodnění – odpočtu DPH. Přesto, že se žalobkyně domáhala řádné argumentace, žalovaný k této odvolací námitce nic neuvedl, a také proto je podle žalobkyně napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
14. *Zajedenácté.* Žalobkyně namítá, že správce daně nerespektoval výsledek daňového řízení u společnosti HOME CONSULTING s.r.o., kde nebylo konstatováno žádné hospodářské

a personální propojení firem v řetězci. Dále zpochybňuje tvrzení žalovaného o nekontaktnosti této společnosti a považuje ho za účelové, s cílem zakrýt pochybení správce daně v prvním stupni. Žalobkyně rovněž namítá, že nebylo provedeno řádné důkazní řízení ve věci rozhodující indicie o údajném personálním propojení žalobkyně se společností HOME CONSULTING s.r.o. Tou měla být skutečnost, že pan R. V., jednatel žalobkyně, provedl celkem tři výběry z účtu společnosti HOME CONSULTING s.r.o. v celkové výši 10 000 000 Kč. Ze strany správce daně však nebylo nijak prověřováno tvrzení pana V., že nezná jednatele společnosti HOME CONSULTING s.r.o., nikdy ho neviděl a nikdy s ním nejednal. Dále žalobkyně namítá, že tvrzení o neuhrazení zboží do zahraničí společností HOME CONSULTING s.r.o. nemá oporu ve spisovém materiálu správce daně a nebylo spolehlivě zjištěno. Žalobkyně uzavírá, že zjištěné skutečnosti neprokazují personální vazby a propojenost mezi žalobkyní a společností HOME CONSULTING s.r.o. ani mezi žalobkyní a společnostmi LED METAL SERVIS s.r.o., 116804 CANADA INC., COSMOLAB, INC a MEJKA, UKRAJINA.

15. *Zadvanácté.* Žalobkyně nesouhlasí se závěrem žalovaného, že ačkoli byl správcem daně i žalovaným akceptován žalobkyní předložený znalecký posudek společnosti CD RATING, s.r.o. prokazující, že obchodované zboží v rámci předmětného obchodního případu nebylo nadhodnoceno, tato skutečnost nemá zásadnějšího významu na výrok rozhodnutí. Žalobkyně namítá, že žalovaný nevzal v potaz tento důkaz ve prospěch žalobkyně, jako jeden ze zásadních argumentů pro hodnocení obvyklosti obchodních transakcí a jejich ekonomického smyslu.
16. *Zatřinácté.* Žalobkyně uvádí, že vyjádření společnosti UNIQA pojišťovna a.s. poskytnuté správci daně v rámci dokumentu Výzva k poskytnutí informací a vydání listin – sdělení označené č. j. 197464/12 ze dne 23. 4. 2012 obsahuje řadu účelových spekulativních tvrzení pojistitele, která nemají oporu ve skutkovém stavu, ve spisovém materiálu ani v poskytnutých dokladech z likvidačního spisu. Žalobkyně se domnívá, že pojišťovna UNIQA může mít zájem na výsledku trestního řízení vedeného s žalobkyní ve věci trestného činu pojistného podvodu a na výsledku předmětného daňového řízení ve věci DPH za zdaňovací období březen 2010 a s tím souvisejícího výsledku trestního řízení ve věci trestného činu zkrácení daně, neboť pro ni představují zásadní argument pro odmítnutí pojistného plnění. V dané věci tak nebyla postavena najisto existence dostatečných záruk pro nestrannost pojistitele. Žalobkyně namítá, že správce daně sdělení pojišťovny UNIQA jako důkazní prostředek řádně nevyhodnotil, když ve zprávě o daňové kontrole pouze opsal její stanovisko. Žalovaný se pak s odvolacími námitkami řádně nevypořádal a z napadeného rozhodnutí žalobkyni ani není zřejmé, zda sdělení pojišťovny UNIQA uznal jako důkaz svědčící o účelově sestaveném řetězci společností a neobvyklosti obchodních transakcí, či nikoli.

II. Vyjádření žalovaného

17. Žalovaný ve *vyjádření k žalobě* setrval na svém stanovisku, že se žalobkyně dopustila zneužití subjektivního práva na odpočet daně, a bylo proto oprávněné nerespektovat nesporný text zákona o DPH a odpočet daně v tomto případě neuznat. Má za to, že napadené rozhodnutí netrpí nezákonností tvrzenou žalobkyní, a navrhuje proto, aby městský soud žalobu zamítl a nepřiznal žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný opakovaně odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 5. 2014 č. j.

62 Af 1/2013-154, rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2015 č. j. 6 Afs 130/2014-60 a usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 10. 2015 sp. zn. II. ÚS 2608/15, které se týkaly DPH žalobkyně za 3. a 4. čtvrtletí roku 2009, s tím, že zde vyslovené právní závěry lze vztáhnout i na nyní řešený případ, neboť byl posuzován obdobný scénář pořízení a následného dodání zboží v rámci řetězce společností, na jehož konci stojí před vývozem zboží na území třetí země právě žalobkyně. Jednalo se o obdobné transakce mezi víceméně totožnými články v řetězci, za obdobných neobvyklých obchodních podmínek, přičemž v jednom případě byla shodná i pořizovaná a dodávaná komodita. K jednotlivým žalobním námitkám se žalovaný vyjádřil následovně:

18. K námitce týkající se nedostatečné konkrétnosti výzvy k odstranění pochybností žalovaný uvádí, že z této výzvy vyplývá dostatečně konkrétně sdělená pochybnost správce daně a zejména, jak měla žalobkyně reagovat, čemuž odpovídá i řízení vedené k odstranění pochybností, v rámci něhož žalobkyně prokazovala uskutečněná zdanitelná plnění. Pokud byla žalobkyně schopna na výzvu reagovat, dokonce tak, že prokázala zdanitelná plnění, nelze tuto výzvu považovat za nezákonnou. K tomu žalovaný odkazuje na str. 23 rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 5. 2014 č. j. 62 Af 1/2013-154.
19. K tvrzení, že Finanční úřad pro hlavní město Prahu nebyl oprávněn k vydání platebního výměru, žalovaný poukazuje na skutečnost, že věcnou příslušností tohoto správce daně se již zabýval v rámci posouzení podnětu na prohlášení nicotnosti rozhodnutí. Žalovaný tedy odkazuje na Vyrozhumění o odložení podnětu na prohlášení nicotnosti rozhodnutí ze dne 16. 6. 2015 č. j. 19139/15/5100-41452-707045. Co se týče namítané zmatečnosti a nesprávnosti, resp. nicotnosti platebního výměru z důvodu, že není zřejmé, zda byl opatřen uznávaným elektronickým podpisem oprávněné úřední osoby v souladu s vnitřními předpisy správce daně, žalovaný uvádí, že platební výměr je podepsán H. R., vedoucí referátu, a to v zastoupení vedoucí oddělení Ing. V. D. Ani případná vada podpisu písemného vyhotovení rozhodnutí spočívající v podpisu jinou osobou však podle žalovaného nezpůsobuje nicotnost rozhodnutí, neboť k jeho vydání je věcně příslušný správní orgán, nikoli určitá úřední osoba.
20. Námitku, že nebyla vyřízena stížnost žalobkyně podaná dne 13. 12. 2013, žalovaný považuje za nedůvodnou. Poukazuje na to, že zmocněnec žalobkyně podepsal protokol ze dne 13. 12. 2013 č. j. 3551064/13/3001-05404-709122, z něhož vyplývá, že tohoto dne došlo k ukončení daňové kontroly projednáním zprávy o daňové kontrole, a tím stvrdil obsah tohoto protokolu včetně konstatování, že *proti obsahu protokolu nebyly žádné návrhy, vyjádření nebo výhrady*.
21. K námitce žalobkyně týkající se pracovníka kontrolního oddělení Ing. P. B. žalovaný odkazuje na závěr vyslovený na str. 24 rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 5. 2014 č. j. 62 Af 1/2013 a zároveň poukazuje na to, že ani NSS v rámci řízení o kasační stížnosti podané žalobkyní nekonstatoval pochybení v postupu pracovníka správce daně.
22. K tvrzenému nesprávnému hodnocení důkazních prostředků Finančním úřadem Brno I v daňovém řízení se společností HOME CONSULTING s.r.o. žalovaný konstatuje, že předmětem přezkumu v nyní projednávané věci není daňová povinnost společnosti HOME CONSULTING s.r.o. ani výsledky vytykácích řízení u dalších společností v řetězci, a z tohoto důvodu je podle něj předmětná námitka irelevantní.
23. K námitce, v níž žalobkyně vyjadřuje své pochybnosti ohledně posudků znalce Ing. M. O., žalovaný odkazuje na odůvodnění rozsudku NSS ze dne 25. 6. 2015 č. j. 6 Afs 130/2014-60

kde je v bodě 40 konstatována využitelnost tohoto posudku jako důkazního prostředku pro posouzení obvyklé ceny vyváženého zboží. Především však poukazuje na skutečnost, že pro účely předmětného řízení vedeného se žalobkyní byl za důkaz o tom, že zboží nebylo nadhodnoceno, osvědčen znalecký posudek zpracovaný firmou CD RATING, s.r.o., znalecký ústav, ze dne 23. 7. 2012.

24. Ve vztahu k ostatním žalobním námitkám žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

III. Soudní přezkum

25. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
26. S přihlédnutím k rozsahu žaloby a množství argumentů, které se v textu žaloby často opakují a překrývají, nezbylo, než aby městský soud posoudil žalobní námitky s přihlédnutím k tomu, že povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument uplatněný v žalobě. Odpověď na základní námitky v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na námitky dílčí a související (srov. rozsudky NSS ze dne 14. 2. 2013 č. j. 7 As 79/2012-54, ze dne 29. 8. 2013 č. j. 7 As 182/2012-58 a ze dne 19. 2. 2014 č. j. 1 Afs 88/2013-66).
27. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí včetně rozhodnutí prvostupňového a předloženého správního spisu posoudil městský soud žalobu bez jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem konkludentně souhlasili. Žalobu neshledal důvodnou.
28. Vzhledem k tomu, že návrhy žalobkyně na důkazy odkazovaly na spisový materiál žalovaného, který úplný měl městský soud k dispozici, neshledal pro nadbytečnost nezbytným provedení těchto listinných důkazů jejich čtením při jednání.
29. Věc samu posoudil městský soud po stránce skutkové i právní takto:
30. Na prvním místě konstatuje, že se ztotožnil se skutkovým i právním hodnocením, jaké učinily správní orgány obou stupňů (správce daně a žalovaný), že je považuje za úplné a přesvědčivé. Zároveň nemá důvodu se odchýlit od obdobného skutkového a právního posouzení, jaké učinily Krajský soud v Brně v řízení vedeném pod sp. zn. 62 Af 1/2013 a týkajícím se rovněž problematiky uznání či neuznání nadměrného odpočtu u DPH téhož daňového subjektu (žalobkyně) za zdaňovací období spadající do předcházejícího roku 2009 ani od závěrů, které v návaznosti na tento soudní přezkum učinil NSS v řízení vedeném pod sp. zn. 6 Afs 130/2014 a koneckonců i Ústavní soud v řízení o ústavní stížnosti pod sp. zn. II. ÚS 2608/15. Tuto tzv. prejudikaturu žalovaný důvodně připomíná jak v napadeném rozhodnutí (str. 24), tak i ve svém vyjádření k přezkoumávané žalobě (str. 2). Zmíněný soudní přezkum se totiž týkal skutkově a právně téměř identické věci, neboli obdobného a souvisejícího (či na sebe navazujícího) problému pořízení a dodávání zboží v rámci v podstatě shodného řetězce firem, na jehož konci figuruje stejná firma, tatáž žalobkyně. K soudnímu přezkumu dochází v tomto případě u městského soudu z důvodu změny sídla žalobkyně ke dni 16. 12. 2012, a tím i změny určené místní působnosti správce daně u žalobkyně z brněnského na pražského. Z uvedených rozhodnutí městský soud především připomíná předpoklad vyřčený Ústavním soudem ve svém usnesení, totiž že

prokazování nároku na odpočet daně je prvotně záležitostí dokladovou, současně je však třeba respektovat soulad skutečného stavu se stavem formálně právním. To podle Ústavního soudu znamená, že ani doklady se všemi požadovanými náležitostmi nemohou být podkladem pro uznání nároku na odpočet daně z přidané hodnoty, není-li prokázáno, že k uskutečnění zdanitelného plnění skutečně došlo tak, jak je v dokladech prezentováno.

31. Městský soud neshledal důvodným první okruh žalobních námitek, z nichž vyplývá, že žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, nesrozumitelné, nedostatečně zdůvodněné a vydané v rozporu se zjištěným skutkovým stavem. Městský soud se po skutkové i právní stránce se v zásadě ztotožňuje se závěry, jež učinil žalovaný v napadeném, rozsáhlém (pěťadvacetistránkovém) rozhodnutí, tedy s posouzením skutkové i právní stránky tak, jak bylo podáno a vysvětleno v rozhodnutích obou stupňů orgánů finanční správy, která tvoří podle ustálené rozhodovací soudní praxe z hlediska soudního přezkumu jeden celek. Městský soud neshledal, že by byla tato rozhodnutí postižena vnitřní rozporností, že by si vzájemně odporovala, anebo nebyla přezkoumatelná, ať již pro nesrozumitelnost, nebo pro nedostatek důvodů. Rozhodnutí jsou z hlediska srozumitelnosti odůvodnění skutkového i právního hodnocení jasná, dostatečná a jednoznačná, a nenaplnují tak znaky neúplného zdůvodnění vlastního verdiktu. Skutečnost, že žalovaný a správní orgán prvního stupně vyhodnotili skutkovou stránku případu a provedené důkazy jinak, odlišně od představ, argumentů a postoje žalobkyně, nemůže automaticky vést k závěru, že by ze strany žalovaného nedošlo k řádnému přezkoumání prvostupňového rozhodnutí, jež v případě žalobkyně nebylo prvním, nýbrž ve skutkové i právní podstatě již se opakujícím.
32. Městský soud má po přezkumu napadeného rozhodnutí a poznatků ze správního spisu za to, že žalovaný i správní orgán prvního stupně pečlivě zhodnotili důkazy a další podklady pro posouzení věci a že žalovaný provedl řádný přezkum prvostupňového rozhodnutí, reagující v souhrnu i jednotlivě na odvolací námitky. Napadené rozhodnutí se řádně a dostatečně vypořádalo se všemi skutkovými a právními otázkami a námitkami žalobkyně po důkladném, důsledném a velmi rozsáhle provedeném zjišťování rozhodných skutečností. Provedené dokazování a úvahy správního orgánu prvního stupně a následně i žalovaného, vedly k přesvědčivým skutkovým zjištěním a jim odpovídajícím právním závěrům. V řízení nedošlo k procesnímu pochybení, které by bylo takové intenzity, aby mělo vliv na to, že by bylo nutno řízení a přezkoumávanou věc vracet na samý počátek.
33. Městský soud neshledal důvodnou námitku vad a nekonkrétnosti výzvy správce daně k odstranění pochybností, jež existovaly u správce daně a od níž se odvíjí následový postup správce daně. Z tohoto správního aktu ze dne 6. 5. 2010 č. j. 142379/10/288913703044, zaslání žalobkyni ještě na její předchozí brněnské sídlo Finančním úřadem Brno I, vyplývají konkrétní a jednoznačné požadavky toho, co má žalobkyně předložit správci daně v souvislosti s přiznáním k DPH za březen 2010 (kterým uplatnila nadměrný odpočet ve výši 4 615 067 Kč), co jimi má prokázat a proč správce daně měl pochybnosti o správnosti a pravdivosti údajů o přijatých uskutečněných zdanitelných plněních, vykázaných v přiznání. Koneckonců v červnu téhož roku na ně žalobkyně reagovala, proto námitka nekonkrétnosti se jeví v této souvislosti jako zjevně účelová. Městský soud nepovažuje za nutné opisovat obsahové položky výzvy, a odkazuje proto na tento dokument, jak je založen ve správním spise.
34. Rovněž námitku směřující proti příslušnosti Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územního pracoviště pro Prahu 10, při vydání platebního výměru dne 16. 12. 2013 nelze

než hodnotit jinak než jako vykonstruovanou a odvádějící pozornost od vlastního předmětu přezkumu za situace, kdy žalobkyně – jak vyplývá z obchodního rejstříku – změnila své sídlo na adresu v Praze 10 ke dni 16. 11. 2012 a příslušným správcem daně tak pro ni je od účinnosti reorganizace finanční správy (1. 1. 2013) Finanční úřad pro hlavní město Prahu. Jedním z jeho územních pracovišť, majících podle Organizačního řádu Finanční správy České republiky (v době vydání platebního výměru organizačního řádu č. j. 46130/12-2013, později nahrazeného organizačním řádem č. j. 41392/15/7400-00180) povahu vnitřní organizační složky finančního úřadu, je i územní pracoviště pro Prahu 10. Jednání územního pracoviště včetně vydání platebního výměru je proto vždy jednáním „celého“ příslušného finančního úřadu. Námitku nicotnosti, popř. nezákonnosti z výše uvedeného důvodu (uplatněnou na str. 13 žaloby) tak nelze považovat za důvodnou a opodstatněnou. V této souvislosti je třeba i odkázat na vyrozumění o odložení podnětu na prohlášení nicotnosti rozhodnutí (tj. napadeného platebního výměru ze dne 16. 12. 2013) ze dne 16. 6. 2015 č. j. 19139/15/5100-41452-707045, jež je založeno ve správním spise žalovaného Odvolacího finančního ředitelství a v němž se tento orgán finanční správy podrobně zabývá totožnou námitkou a podrobně ji žalobkyni vysvětluje. Stejně městský soud odmítá i účelovou námitku nedostatečného podpisu oprávněné úřední osoby a souhlasí s vyjádření žalovaného (ve vyjádření k žalobě), že ani případná vada podpisu osoby jednající za jinak věcně a místně příslušný správní orgán nemůže způsobit nicotnost rozhodnutí.

35. Se žalobními námitkami v rámci *čtvrtého žalobního bodu* se městský soud (obdobně, jak již i dříve NSS) musel zabývat námitkou prekluze v důsledku běhu vytykácího řízení a daňové kontroly, kdy žalobkyně má za to, že daň měla být vyměřena nejpozději (31. 12. 2013). Stejně jako před NSS v řízení vedeném pod sp. zn. 6 Afs 130/2014, i zde žalobkyně vyvozuje své úvahy z usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 10. 2007 č. j. 9 Afs 86/2007-161 (publikovaném i pod č. 1542/2008 Sb. NSS), podle něhož „*daň je podle § 47 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, nutno vyměřit či doměřit pravomocně ve lhůtě tří let od konce zdaňovacího období, v němž vznikla povinnost podat daňové přiznání nebo hlášení, nebo v němž vznikla daňová povinnost, aniž by zde současně byla povinnost daňové přiznání nebo hlášení podat. Vyměření daně nebo doměření daně či přiznání nároku na daňový odpočet po uplynutí lhůty stanovené v § 47 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, je nezákonným rozhodnutím.*“ . Žalobkyně se tak domnívá, že prekluzivní lhůta pro vyměření daně marně uplynula pro období března 2010 dne 31. 3. 2013, resp. s ohledem na vytykácí řízení a daňovou kontrolu dne 31. 12. 2013, a proto měl žalovaný stanovit daň ve výši tvrzené v daňovém přiznání. S tímto závěrem žalobkyně městský soud nesouhlasí, naopak se plně ztotožňuje s argumentací žalovaného předestřenou na str. 18-19 napadeného rozhodnutí. Městský soud má shodně s výkladem žalovaného za to, že právní skutečnosti nově zakládající stavění běhu lhůty pro vyměření, resp. stanovení daně, které se vážou k době přede dnem nabytí účinnosti daňového řádu, staví běh prekluzivní lhůty až ode dne účinnosti tohoto právního předpisu. V dané věci má městský soud za to, že vytykácí řízení, které ode dne 1. 1. 2011, kdy daňový řád nabyl účinnosti, pokračovalo jako postup k odstranění pochybností podle nového daňového řádu, bylo zahájeno dne 7. 5. 2010, kdy byla žalobkyni doručena výzva tehdejšího brněnského správce daně ze dne 6. 5. 2010 č. j. 142379/10/288913703044 (na niž mimochodem žalobkyně reagovala předložením souboru dokladů a písemností dne 9. 6. 2010), a že termín 31. 12. 2013 se stal irelevantním s přihlédnutím k ust. § 264 odst. 4 daňového řádu, neboť s ohledem na faktický stav vyplývající ze spisové dokumentace, kdy zahájením kontroly DPH za

předmětné období dne 2. 8. 2011 (protokolem Finančního úřadu Brno I č. j. 291303/11/288934709122) u žalobkyně za účasti jejího zástupce, založeným ve správním spise) došlo k rozhodnému úkonu ve vztahu k posuzování běhu prekluzivní lhůty. Městský soud odkazuje na podrobný výklad žalovaného opírající se o podklady ve spisové dokumentaci včetně toho, že platební výměr byl žalobkyni doručen dne 17. 12. 2013, tzn. před uplynutím dosavadní lhůty ke stanovení daně, takže termín skončení lhůty pro vyměření DPH se prodloužil do 2. 8. 2015, jakož i na výklad NSS v rozsudku ze dne 25. 6. 2015 č. j. 6 Afs 130/2017-60, obdobně aplikovatelný. Žalobní námitku ohledně prekluze vyměření daně proto městský soud neshledal důvodnou.

36. Ani další okruh procesních námitek, vyjadřujících ve svém souhrnu jakési podezření z „konspirace“ proti žalobkyni (namítá např. „svévolný“ průběh vytýkacího řízení, resp. postupu k odstranění pochybností, namítá, že byla správcem daně uvedena v omyl ve věci neprokázání skutečného původu zboží a jeho vlastníka, dále v rozporu se skutečností, resp. s obsahem spisu a jiných žalobních tvrzení – viz zejména výzvu ze dne 6. 5. 2010 namítanou i ve druhém žalobním bodě – namítá, že nebyla vyzvána k odstranění pochybností správce daně, či namítá „účelovou manipulaci“ s důkazními prostředky správcem daně), nemohl městský soud shledat důvodným, neboť pro převažující obecnost žalobních tvrzení nenabídla žalobkyně konkrétní argumenty svého „podezření“ a svá podezření důkazně nedoložila. Snahu žalobkyně vyvolat dojem, že se stala obětí postupů správce daně, připomíná i žalovaný na str. 23-24 napadeného rozhodnutí.
37. Městský soud nemůže ani přisvědčit výtce na str. 19 žaloby, že o nepřiznání nároku na odpočet bylo rozhodnuto již před zahájením daňové kontroly dne 2. 8. 2011, což podle žalobkyně vyplývá z Protokolu o ústním jednání č. j. 233721/11/288934709122 ze dne 9. 6. 2011. Jestliže na str. 5 tohoto protokolu (založeného ve správním spise) správce daně (tehdy Finanční úřad Brno I) konstatoval, že *přetrvávají pochybnosti ohledně škodní události, kdy pojištěný, tedy daňový subjekt, dle vyjádření pojišťovny nedodal požadovaná vyjádření*, což žalobkyně namítá, pak v této fázi postupu správce daně a uvedenému průběžnému konstatování dosud objasněných či objasňovaných skutečností nelze dovodit konečný verdikt daňové kontroly, naopak tehdejší dosažená úroveň poznatků o skutkovém stavu ukazuje na důvodnost následného provedení daňové kontroly.
38. Namítá-li žalobkyně, že v případě podezření měl správce daně stanovit znalce z oboru věci movité v řízení týkajícím se DPH u společnosti HOME CONSULTING s.r.o. (str. 20 žaloby), nelze přehlédnout, že uvedenou námitkou se žalovaný dostatečně vypořádal v odvolacím řízení, konkrétně na str. 21 napadeného rozhodnutí, kde poukázal na skutečnost, že *předmětem zde posuzovaného řízení je stanovení daňové povinnosti u odvolatele (roz. žalobkyně) a nikoliv u fy HOME CONSULTING s.r.o. s tím, že pro účely prováděného řízení byl pro správce daně k dispozici znalecký posudek ... který zpracoval Ing. M. O., MBA, když nakonec byl akceptován odvolatelem (tzn. žalobkyní) předložený znalecký posudek zpracovaný firmou CD RATING, s.r.o.*
39. Ani se šestou žalobní námitkou směřující proti zprávě o daňové kontrole, resp. proti tvrzenému neukončení jejího projednávání, se městský soud neztotožňuje a odkazuje na vyčerpávající vyjádření žalovaného v napadeném rozhodnutí (rovněž na str. 21). Z obsahu rozsáhlého správního spisu, jakož i z obsahu zprávy o daňové kontrole má za prokázané, že kontrola započatá dne 2. 8. 2011 byla ukončena projednáním zahájeným dne 4. 6. 2013 a ukončeným dne 13. 12. 2013. Skutečnost, že znění zprávy nevyznívá pro žalobkyni příznivě, že zpráva konstatuje posouzení zneužití práva až k poslednímu článku

řetězce, který zboží vyváží a nárokuje nadměrný odpočet a že i judikatura Soudního dvora EU rovněž vztahuje zneužití práva až k poslední firmě v řetězci, kterým je v posuzovaném případě právě daňový subjekt (tedy žalobkyně), pak nemohou zastřít výtky žalobkyně směřující k zpochybnění nepochybně složitého procesu projednávání a ukončení předmětné kontroly. Zdůvodnění zprávy o daňové kontrole, které se spolu s protokolem o ústním jednání ze dne 13. 12. 2013 č. j. 3551064/13/3001-05404-709122 považuje za odůvodnění platebního výměru (potvrzeného napadeným rozhodnutím) má městský soud za přesvědčivé a úplné.

40. Pokud jde o tvrzení žalobkyně na str. 24 žaloby, že do dnešního dne (zřejmě do dne podání žaloby) nebyla řádně vyřízena stížnost ve smyslu ust. § 261 daňového řádu, pak skutečně ve výše uvedeném protokole o ústním jednání je zmínka z průběhu jednání o stížnosti na postup správce daně podle ust. § 261 daňového řádu. Podle vyjádření žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí však zmocněnec žalobkyně stvrdil obsah protokolu včetně konstatování, že proti jeho obsahu nebyly žádné návrhy, vyjádření nebo výhrady, a proto se jednalo podle žalovaného o neopodstatněnou odvolací námitku. V tomto případě lze mít určitou pochybnost o postupu správce daně, který zřejmě svědčí v tomto případě (po jiných, dříve vyřizovaných stížnostech podle citovaného ustanovení) o jeho formální nedůslednosti ve sledu uskutečňovaných procesních úkonů, která však nedosahuje intenzity takové vady řízení, jež by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, tedy co se týče napadeného rozhodnutí.
41. Připomíná-li žalobkyně opakované provedení testu posouzení nestrannosti úředních osob, zejména Ing. P. B. (či Ing. M. S.), pak ani tuto námitku nelze považovat za důvodnou. Městský soud nejenže v této souvislosti odkazuje na vyjádření žalovaného v této otázce v napadeném rozhodnutí na str. 21-22, ale rovněž na již dříve zmíněný rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 5. 2014 č. j. 62 Af 1/2013-154 (kasační stížnost proti tomuto rozsudku NSS zamítl), kde na str. 23-24 se krajský soud zabývá obdobnou personální námitkou směřující proti témuž úředníku a kde důrazně vysvětluje, proč *skutečnost, že jako úřední osoba vystupoval v řízeních týkajících se jednotlivých obchodních partnerů žalobce (žalobkyně) nezakládá sama o sobě bez dalších relevantních skutečností důvod podjatosti*. městský soud nemá důvodu odchýlit se od právního názoru vyjádřeného krajským soudem a potvrzeného rozsudkem NSS ze dne 25. 6. 2015 č. j. 6 Afs 130/2014-60 (bod 45 odůvodnění).
42. Co se týče uplatněných žalobních námitek vztahujících se k proběhnuvšímu správnímu, resp. daňovému řízení před správcem daně a žalovaným a vyjmenovaných výše pod bodem 10. až 16., lze shrnout, že je jim společný nesouhlas žalobkyně se skutkovým zjištěním a jeho právním zhodnocením, učiněným žalovaným, resp. správcem daně, zejména pokud jde o dovození řetězového obchodu, propojení firem v řetězci a rolí žalobkyně při zneužití práva na odpočet daně. Jde nejen o námitky obdobného charakteru, jakými byly námitky odvolací, ale i o námitky obdobné těm, které byly uplatněny stejnou žalobkyní již ve výše zmíněném řízení před Krajským soudem v Brně (vedeném pod sp. zn. 62 Af 1/2013) včetně navazujících řízení před NSS a Ústavním soudem. Správní orgány se v obou stupních dostatečně vypořádaly se všemi námitkami, mnohdy se opakujícími, a svá skutková zjištění a právní úvahy přesvědčivě vysvětlily a zdůvodnily. Městský soud proto v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž neshledal pochybení, jakož i na rozhodnutí a dokumenty, které mu předcházely v řízení před správcem daně (zejména jde o platební výměr a zprávu o daňové kontrole).

43. S námitkou, že ze spisu nevyplývá žádné účelové spojení či jiná propojení žalobkyně s dalšími účastníky řetězce, se žalovaný přesvědčivě vypořádal v napadeném rozhodnutí, zvláště na jeho stranách 15 až 17 a na str. 22. Městský soud odkazuje na tato zdůvodnění, aniž by pokládal za nutné je doslova opakovat. Dovození řetězového obchodu vyplývá ze zjištění učiněných správcem daně v daňovém řízení a při daňové kontrole.
44. Namítá-li žalobkyně, že správce daně v jejím případě nerespektoval výsledek daňového řízení se společností HOME CONSULTING, s.r.o., pak i s touto otázkou, vznesenou rovněž i v odvolacím řízení, se žalovaný dostatečně vypořádal nejen na str. 21 napadeného rozhodnutí (viz výše), ale dále i na stranách 22-23; ke zdůvodnění podaného žalovaným nemá městský soud co dále dodat. Jinými slovy v řízení, jež se týká daňové povinnosti žalobkyně, není správce daně oprávněn hodnotit, jaká daňová povinnost měla nebo mohla být vyměřena jinému daňovému subjektu. To platí obdobně pro námitku, zda měl správce daně při stanovení daňové povinnosti společnosti LED METAL SERVIS s.r.o., tedy v jiném daňovém řízení, konstatovat hospodářské a personální propojení „firem v řetězci“. Absence takového hodnocení v řízení s jiným daňovým subjektem není relevantní pro ve svém souhrnu přesvědčivá zjištění obchodu v „řetězci“, k němuž se dospělo v řízení se žalobkyní; není předmětem ani daňového řízení se žalobkyní, ale ani tohoto soudního přezkumného řízení hodnotit stanovení daňové povinnosti zmíněné společnosti LED METAL SERVIS s.r.o. a případného rozporu s jiným, zde nepřezkoumávaným daňovým rozhodnutím.
45. Městský soud nesdílí ani výtku ve vztahu ke znaleckému posudku vypracovanému společností CD RATING, s.r.o. (str. 23 napadeného rozhodnutí), který je podle žalobkyně důkazem svědčícím v její prospěch, že předmětné obchodované zboží nebylo nadhodnoceno, mají-li správce daně i žalovaný za to, že důkaz o této skutečnosti nemá zásadnější vliv na verdikt orgánů finanční správy.
46. Co se týč námitky ohledně tvrzených rozporů ve sděleních společnosti UNIQA, lze přijmout jako výstižné vysvětlení žalovaného na str. 23 napadeného rozhodnutí, že *nejde snad ani tak o neobvyklost přístupu odvolatele (tzn. žalobkyně) ke konzumaci svého oprávnění předkládat v rámci odvolání námitky v podobě otázek na odvolací orgán, jako spíše o jejich irelevantnost.*
47. Z rozsudku NSS ze dne 25. 6. 2015 č. j. 6 Afs 130/2017-60, který se týkal téže žalobkyně, vyplynulo, že závěr o tom, že plátce DPH věděl či měl a mohl vědět, že se účastní plnění, které je součástí podvodu na DPH, zpravidla vyžaduje komplexní analýzu konkrétních podezřelých skutečností a posouzení jejich vzájemných souvislostí. Jen pokud z takové analýzy plyne, že podezřelé skutečnosti nejsou nahodilé, navzájem izolované a dobře vysvětlitelné i jinak než účastí plátce daně na podvodu na DPH, nýbrž naopak propojené a svými souvislostmi a charakterem vzájemného propojení výrazně zesilující podezření a minimalizující pravděpodobnost toho, že plátce daně jednal poctivě, lze uvedený závěr učinit k zákonu č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (viz rozhodnutí čis. 3275/2015 Sb. NSS).
48. Postup správce daně i žalovaného a jeho závěry i v této přezkoumávané věci naznačené předpoklady NSS naplnily. Žalovaný a správce daně důsledně respektovali – jak vyplývá z obsahu spisu i napadeného rozhodnutí včetně prvostupňového rozhodnutí a výsledků daňové kontroly – princip stanovený zákonem (ustanovením § 8 odst. 3 daňového řádu, před účinností daňového řádu ustanovením § 2 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb.), že správce daně je povinen vycházet ze skutečného obsahu právního úkonu nebo jiné skutečnosti rozhodné pro správu daní, tzn. správce daně nese důkazní břemeno ohledně výtky, zda

právní jednání má povahu jednání dissimulovaného, které má zastírat skutečný obsah právního jednání stavem pouze formálně právním.

49. Z výše uvedených důvodů dospěl městský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
50. O nákladech řízení rozhodl městský soud podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, kterému však v řízení procesní náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Žalobkyně pak nebyla v řízení procesně úspěšná.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. července 2018

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu